

РЕШЕНИЕ

№ 674

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9408** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма]- [населено място], представлявано от управителите М. П. И. и Г. Ц. В. срещу Отказ изх.№ [ЕГН]/20.07.2020г. на СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ - О. Купел за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 ДОПК по заявление вх.№ [ЕГН]/16.07.2020г., потвърден с писмо изх. № СОА19-ДИ11-1451-15 от 09.09.2020г. от Директора на Дирекция „Общински приходи“, СО . Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като немотивиран, издаден в нарушение на материалноправни разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при превратно упражняване на власт. Моли за отмяна на оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалните си представители адв. В. и адв. П., поддържа жалбата. Моли съда да отмени обжалвания отказ, тъй като не са налице основанията за издаването му. Моли преписката да бъде върната на органа, с указания за издаване на исканото удостоверение. Претендира разноски само за държавна такса.

Ответникът – Дирекция „Общински приходи“ при Столична община чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Административното производство е инициирано с искане с вх.№ [ЕГН]/16.07.2020г. от [фирма] за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 от ДОПК до СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ - О. Купел за следните собствени на дружеството недвижими имоти , находящи се в [населено място], кв. О. Купел, [улица]:34, УПИ –I кв. 92 м. „О. Купел“, представляващ Поземлен имот, 14410 кв.м., идентификатор № 68134.4338.1797, ведно с построените в него сгради: Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.1 –със застроена площ 1843 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.2 –със застроена площ 1874 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.3- 488 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.4 -445 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.5 - 102 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.6 - 99 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.7 - 127 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.8 - 100 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.9 - 36 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.10 - 87 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.11 - 588 кв.м; Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.12 - 260 кв.м и част от Сграда с идентификатор №68134.4338.1797.13 - 144 кв.м.

Към заявлението е приложен като титул на собственост Постановление за възлагане от 04.11.2013г., издадено по изп.дело № 20138510400686 по описа на ЧСИ М. П., с Рег.№ 851, район на действие СГС, с което имотите, за които се иска данъчна оценка са възложени на [фирма].

Издаден е обжалваният Отказ изх.№ [ЕГН]/20.07.2020г. на СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ - О. Купел за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 ДОПК по заявление вх.№ [ЕГН]/16.07.2020г. от [фирма]. Мотивите за отказ са следните: „С решение № 123 от 06.01.2015г. по търг. дело № 1196/2014г. по описа на Върховен касационен съд, ТК I отделение е отменено постановление за възлагане от 04.11.2013г., издадено по изп.дело № 20138510400686 по описа на ЧСИ М. П., с Рег.№ 851, район на действие СГС за възлагане на описан в него недвижим имот на [фирма] - вискател в изпълнителното производство. Според представените документи, същият недвижим имот е внесен под формата на непарична вноска (първоначален апорт) на 10.01.2014г. от [фирма] в капитала на [фирма], ЕИК[ЕИК] като едноличен собственик на капитала е именно [фирма]. След извършена проверка в Имотен регистър е установено, че отмяната на постановлението за възлагане с Решение № 123/06.01.2015 г. по т. д. № 1196/2014 г. по описа на Върховен касационен съд, ТК, I отделение, е вписана по персоналната партида на [фирма] на 14.01.2015г., като на същата дата е вписана и по персоналната партида на длъжника по изпълнителното дело. Недвижимият имот, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [улица], с идентификатор 68134.4338.1797, ведно с построените в него сгради, за който е подадено искане за издаване на удостоверение за данъчна оценка от [фирма], е деклариран от трето лице и има разкрита партида.“

Отказ изх.№ [ЕГН]/20.07.2020г. на СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ - О. Купел е връчен на управител на [фирма] на 07.08.2020г., като срещу него е депозирана жалба с вх. № СОА19-ДИ11-1451-13/24.08.2020 г.

Жалбата е оставена без уважение с обжалваното писмо изх. № СОА19-ДИ11-1451-15 от 09.09.2020г. от Директора на Дирекция „Общински приходи“, СО. Решаващият орган е възприел изцяло мотивите на длъжностното лице в Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ - О. Купел. Изложени са доводи, че придобиването на имущество от дружество чрез непарична вноска (апорт) се явява

деривативно (производно) основание. Принципът е, че едно лице не може да прехвърли повече права, отколкото само притежава. В случаите, когато вносителят на непаричната вноски не е носител на правото на собственост върху имота, дружество не става титуляр на собствеността върху него, тъй като внасянето на апорт в капитала на дружеството е деривативно придобивно основание и е обусловено от правото на собственост на вносителя на апорта – в този смисъл Решение № 243/05.02.2014 г. по т. д. № 6334/2013 г. по описа на СГС, ТО, VI-9 състав. Изтъкнато е, че отмяната на публичната продажба с Решение № 123/06.01.2015 г. по т. д. № 1196/2014 г. по описа на Върховен касационен съд, ТК, I отделение, има обратно действие, т.е. правата на купувача по публичната продажба отпадат с обратна сила. В резултат на това са отпаднали с обратна сила правата на възискателя, а следователно и дружеството, в чийто капитал е прехвърлено недвижимото имущество също не е могло да придобие право на собственост. Към момента недвижимият имот, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [улица], с идентификатор 68134.4338.1797, ведно с построените в него сгради, за които е подадено искане за издаване на удостоверение за данъчна оценка от [фирма], е деклариран от трето лице и има разкрита партида. Административният орган се е позовал на решение № 3265/26.06.2020г. по адм. дело № 6813/2019г. по описа на АССГ, че в производството по издаване на удостоверение за данъчна оценка, служителите на общинската администрация не могат да разрешават спорове за материално право по отношение на имота. В конкретния случай са разкрити две партиди за един и същ недвижим имот от две лица, които се легитимират като собственици пред общинската администрация. Счита, че поради това обстоятелство, органът по приходите правилно е издал мотивиран отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка на [фирма], тъй като от наличните доказателства не става ясно чие е материалното право по отношение на процесния недвижим имот.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, за което административният акт се явява неблагоприятен, в законоустановения срок за обжалване и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 95, ал. 1 от ДОПК. Допустимостта на съдебното обжалване на актовете по глава дванадесета от ДОПК е обусловена от изчерпването на възможността или изтичането на срока за обжалване по административен ред – чл. 95, ал. 3 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Обжалваният акт представлява отказ за издаване на документ, който е от значение за признаване и упражняване на права по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В глава дванадесета „Административно обслужване“ на ДОПК е дадена регламентацията на издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, какъвто е удостоверението по чл. 264, ал. 1 от кодекса. Съгласно чл. 7 от ДОПК органите по приходите притежават компетентност да издават административни актове в производствата, регламентирани в същия закон. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и

събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а в ал. 3 е регламентирано, че в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ са посочени материално и териториално компетентните органи за определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти, а именно служителите на общинската администрация по местонахождение на имота.

Оспореният административен акт е постановен при спазване на законоустановената форма, тъй като съдържа фактически и правни основания за издаването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при нарушение на материалния закон.

В конкретният случай дружеството жалбоподател се легитимира като собственик на имота, удостоверение за данъчна оценка на който се иска да бъде издадено, по силата на апорт (непарична вноска), вписана в Търговския регистър на 23.01.2014г. Апортираният имот е описан в устава на дружеството, като уставът е вписан в СВ – [населено място]. В това си качество жалбоподателят е декларирал имота на 12.03.2014г. пред Столична община, район „О. купел“ с декларация вх.№ [ЕГН] и за имота е открита партида с № 7217F62134. По тази партида са начислявани задължения за данък върху недвижимия имот и такса битови отпадъци, а като задължено лице е посочено [фирма], което е видно и от приложената по делото справка за неплатени задължения от 26.09.2018г. Задълженията са платени на 30.01.2019г., за което по делото също са представени доказателства – платежно нареждане от 30.01.2019 г. На дружеството вече е издадено удостоверение за данъчна оценка изх.№ [ЕГН]/02.10.2018г., в което изрично е отбелязано, че собственик на имота [фирма], за което по делото са представени доказателства.

Съображенията, изложени в писмо изх. № СОА19-ДИ11-1451-(15)/09.09.2020г. на директора на Дирекция „Общински приходи“, че с цитираното по-горе решение на ВКС е отменено постановление от 04.11.2013г. на ЧСИ № 851 – М. П., с което имотът е възложен на [фирма], което го е апортирало в капитала на [фирма], отмяната действала с обратна сила, поради което и [фирма] не било собственик, са неотнормирани към предмета на спора, а и неправилни.

Съгласно чл.20 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Като данъчно задължено лице самата общинска администрация води [фирма], поради което именно на него следва да бъде съобщена данъчната оценка, а при искане от негова страна на това дружество следва да бъде издадено и удостоверение за същата.

Жалбоподателят не е страна в производството, по което е издадено решение № 123/06.01.2015г на ВКС, ТК, I ТО, по т.д.№ 1196/2014г., като същото е постановено след като имотът му е бил прехвърлен, поради което и не е обвързан от последното. Видно от самия отказ, отмяната е вписана в Имотния регистър една година след вписването на апорта. Какви са материалноправните последици на това съдебно решение, довели ли са те до изгубване на правото на собственост на [фирма], респ. легитимира ли се трето лице като собственик на имота, са въпроси извън предмета на

производството по издаване на удостоверение за данъчна оценка.

Обстоятелството, че и друго лице евентуално претендира да е собственик на същия имот е без всякакво правно значение. Общинската администрация не е орган, който е натоварен да защитава правото на собственост на гражданите и юридическите лица, не може да разрешава спорове за собственост между тях, нито да проверява правото им на собственост, поради което подобни спорове и претенции са без значение при издаването на удостоверение за данъчна оценка.

В поисканото удостоверение за данъчна оценка общинската администрация удостоверява правнозначими факти, които ще се преценяват от нотариуса, но административният орган не може да откаже издаването на този документ. Правомощията и компетенциите на административния орган, който не е участник в нотариалното производство, се изчерпват единствено с издаването на исканото удостоверение с данни за имота, данни за собственика, както и информация дали същият има непогасени публични задължения. Тази услуга се изразява в предоставянето на информация, която е публична, а съгласно чл.12 от АПК административните органи са длъжни да осигуряват откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. Административният орган е длъжен да отбележи всички данни, относими факти и обстоятелства върху документа, но не може да откаже издаването му. С поисканата административна услуга не се доказва право на собственост, не се разрешава спор за материално право. Възникналите спорове за материално право между заявителя и трето лице се решават от други компетентни органи и по друг процесуален ред, а не от административният орган в производство по извършване на административна услуга по издаване на удостоверение за данъчна оценка.

Исканото удостоверение следва да бъде издадено, а ако бившият собственик на имота счита, че все още има такова качество, той може да предяви иск за собственост срещу жалбоподателя. Това е въпрос на негова преценка, а не задължение и административният орган не може да наложи на гражданите или юридическите лица да търсят такава защита – нито пряко, нито косвено (като отказва да извършва административни услуги, необходими на правните субекти да упражняват правото си на собственост). Издаването на исканото удостоверение по никакъв начин не може да засегне правата на което и да е трето лице, поради което не е основание за постановяване на отказ по заявлението на [фирма]. Ако някое трето лице също е декларирало имота по реда на ЗМДТ като собствен и актът му за собственост не установява деривативно придобиване от [фирма], т.е това трето лице не е правопреемник на жалбоподателя, то подаването на подобна декларация по никакъв начин не засяга правата на последния. Производствата, свързани с декларирането на недвижимия имот, определянето на данъчната оценка, плащането на дължимия данък, респ. издаването на данъчна оценка се развиват само между [фирма] и Столична община. Нито един нормативен акт не предвижда участието на други частноправни субекти в тях, в каквото и да е качество, поради което извършените от тях едностранни действия, вкл. деклариране на същия имот по реда на ЗМДТ, нито вредят на жалбоподателя, нито го ползват и не представляват основание за отказ за издаване на данъчна оценка.

Предвид горните констатации, съдът преценява обжалваният отказ за извършване на исканата административна услуга за материално незаконосъобразен, поради което същият следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния

орган за произнасяне с оглед дадените указания по прилагането на закона.

Предвид изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на съдебни разноски, на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК, връзка с чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски за държавна такса в размер на 50 лв.

С оглед на изложеното и на основание на чл. 96 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ изх.№ [ЕГН]/20.07.2020г. на СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ - О. Купел за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 ДОПК по заявление вх.№ [ЕГН]/16.07.2020г. от [фирма]-[населено място], потвърден с писмо изх. № СОА19-ДИ11-1451-15 от 09.09.2020г. от Директора на Дирекция „Общински приходи“, СО.

ВРЪЩА преписката на Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи“ О. Купел за произнасяне по искане вх.№ [ЕГН]/16.07.2020г. от [фирма]- [населено място] за издаване на удостоверение за данъчна оценка на съответните имоти, съгласно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителите М. П. И. и Г. Ц. В., съдебни разноски в размер на 50 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: